

[Kirkeministeren]

Den anordnede kirkebøn for kongen (dronningen) og det kongelige hus er ved kongelig resolution af 1. maj 1986 ændret således, at der, når navne nævnes, bedes for Dronning Margrethe II, Prins Henrik, Kronprins Frederik, Dronning Ingrid og hele det kongelige hus.

Ændringer i den anordnede kongebøn efter enighed mellem præst og menighedsråd kræver – som andre (mindre) ændringer i liturgi og ritualer – tillige samtykke fra vedkommende biskop, jfr. menighedsrådslovens § 29, stk. 2.

Spm. nr. S 1406

Til *kirkeministeren* (2/7 86) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Betyder den særlige henvisning i cirkulære af 7. maj 1986 om kirkebønnen til § 29 i menighedsrådsloven, at præsten ikke længere er frit stillet i sin formulering af kirkebønnen, men skal have menighedsrådets godkendelse?«

Svar (14/7 86):

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Henvisningen i ministeriets cirkulære af 7. maj 1986 til § 29 i lov om menighedsråd af 16. maj 1984, der svarer til § 25 i den tidligere menighedsrådslov, har ikke ændret den bestående retstilstand.

Der er alene tale om at præcisere, at kirkebønnen for dronningen og det kongelige hus er et liturgisk led i gudstjenesten.

Spm. nr. S 1407

Til *boligministeren* (2/7 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Udbetales de mange millionbeløb til socialt boligbyggeri år efter år, uden at ministeren har nogen indflydelse på, hvordan disse administreres?«

Svar (9/7 86):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Boligbyggeriloven og de cirkulærer, der knytter sig hertil, indeholder udførlige retningslinjer og meget vidtgående kontrolbestemmelser, der skal iagttages, såvel forinden

tilsagn om statsstøtte gives til det enkelte byggeri, som forinden udbetaling af statsstøtte kan finde sted.

Ved den decentraliseringsproces, der blev indledt med boligbyggeriloven fra 1975, blev opgaverne i forbindelse med kontrol af projekter og udgifterne hertil henlagt til kommunerne, der herefter bl.a. skal kontrollere f.eks. honorarberegninger, og om det for det enkelte projekt gældende rammebeløb er overholdt.

Også spørgsmålet om godkendelse af anskaffelsessummen efter færdiggørelsen (byggeregnskabet) er et anliggende, der er henlagt til kommunerne (der dog ikke kan godkende overskridelser af de gældende rammebeløb). Kommunens vurdering sker på grundlag af et regnskab, der er udarbejdet af en statsautoriseret revisor, der i forbindelse med regnskabsafleggelsen skal sikre sig, at hjemtagne realkreditlån og udbetalte landsbyggefondslån er anvendt i overensstemmelse med støttetilsagnets forudsætninger.

Spm. nr. S 1408

Til *boligministeren* (2/7 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Skal ministerens svar af 30. juni 1986 på spørgsmål nr. S 1330 forstås således, at ministeren intet kan gøre for at kontrollere, at statens milliontilskud til socialt byggeri forvaltes på en sådan måde, at der rejses mulighed for erstatningskrav på grund af kontraktbrud?«

Svar (9/7 86):

Boligministeren ((Thor Pedersen):

Som det fremgår af besvarelsen af S 1330, er aftaleforholdet mellem et boligselskab og en hoved- eller totalentreprenør et rent privatretligt forhold. Eventuel uenighed om aftalens indhold og konsekvenser er alene et domstolsanliggende.

Er der herefter tale om et kontraktbrud, der medfører pligt til betaling af erstatning, må boligselskabet betale erstatningen, men erstatningsbeløbet kan ikke medregnes i den anskaffelsessum, der er grundlag for beregningen af statsstøtten til det pågældende byggeri. Der henvises i denne forbindelse til sidste stykke i besvarelsen af spørgsmål S 1407.